

בש"פ 1067/21 - עווד אלזואהרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1067/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: עווד אלזואהרה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 1389-03-20 מיום
4.2.2021

תאריך הישיבה: ט' באדר התשפ"א (21.2.2021)

בשם העורר: עו"ד מונעם תאבת

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גדעוני) במ"ת 1389-03-20 מיום 4.2.2021 במסגרתה נדחתה בקשת
העורר להשתחרר ממעצר בפיקוח אלקטרוני.

1. ביום 1.3.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושל כניסה לישראל שלא כדין. לפי עובדות כתב האישום על רקע סכסוך הנוגע לבעלות על מקרקעין, העורר ובני משפחה נוספים שלו (להלן: התוקפים) תקפו את אחיו (להלן: המתלונן) בשכונת בית צפפה בירושלים. התוקפים הכו את המתלונן תוך שימוש בחפצים שונים והשליכו עליו סלעים עד שנגרמו לו שברים, חבלות גופניות ודימום. העורר אשר נכנס לישראל ושהה בה שלא כדין ומבלי להחזיק ברישיון מתאים, הכה את המתלונן באמצעות מקל עץ, קפץ על בטנו ואף איים עליו כי הוא "הולך למות היום".
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה לבית המשפט בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. ביום 5.3.2020 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ובית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו, אם כי בשל קשיים הנוגעים להתפשטות מגיפת הקורונה, לא הוגש לבסוף תסקיר. אולם, לאחר שבחן בית המשפט את החלופה שהוצעה על ידי העורר ונחקרו המפקחים המוצעים על ידו, הורה ביום 31.3.2020 על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני בעיר לוד, ובהחלטה מאוחרת יותר מיום 24.1.2021, בשכונת אבו גוש בירושלים.
3. בשלב מסוים ביקש העורר להשתחרר ממעצרו, כך שיותר לו לשהות באיזור בית לחם, בו חיה משפחתו, בכפוף להגדלת סכומי הערבות. ביום 4.2.2021 בית המשפט דחה את הבקשה בציינו כי משמעותו של השינוי המבוקש, אף אם יוגדלו הערבויות, היא הסרת כל פיקוח אפקטיבי על העורר אשר המסוכנות העולה ממנו בנסיבות העניין אינה מבטלת.
4. מכאן לערר שלפני במסגרתו טוען העורר כי שגה בית המשפט כשדחה את בקשתו להשתחרר ממעצר. העורר עצור בפיקוח אלקטרוני במשך כשנה בה הורחק מבני משפחתו אשר אינם יכולים לבקרו בהיעדר אישורי כניסה לישראל ונמנע ממנו לפרנסם. מאז שהועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני מילא אחר החלטות בית המשפט והוכיח כי ניתן ליתן בו אמון וגם לא קיים חשש להימלטותו מאימת הדין שכן בבעלותו רכוש בישראל. עוד נטען כי ניהול ההליך העיקרי צפוי להימשך עוד חודשים רבים וכי אין מקום להפלותו לעומת נאשם נוסף בפרשה אשר ניתנה לו האפשרות לעבוד.
5. המשיבה טענה מנגד כי היות שהערכת המסוכנות בעניינו של העורר נותרה גבוהה, הרי שבקשתו להשתחרר ממעצר אינה יכולה להתקבל בשלב זה. עוד נטען כי ההליך העיקרי צפוי להסתיים במהלך חודש יוני שנה זו.
6. אין מקום לקבלת הערר. תחילתו של העניין וסופו מתועד בתסקיר מעצר מטעם שירות המבחן העדכני מיום 13.1.2021. על פי האמור שם, התרשמות שירות המבחן הייתה כי נשקף מהעורר סיכון גבוה מאוד להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלונן, כאשר "על אף קיומו של הסכם סולחה קיימים להבנתנו מאפיינים של המשך סכסוך אלים ופוגעני, וכן לאור התרשמותנו כי עוואד [העורר] מתקשה להתייחס לחלקים אלימים מצדו טרם מעצרו ונוקט בעמדות קורבניות למצבו הנוכחי, אין אנו באים בהמלצות בשלב זה בנוגע לשינוי תנאי מעצרו". כל המוסיף על דברים אלו אינו אלא גורע. מה גם ששחרור העורר לביתו בבית לחם אינו בא בחשבון.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' באדר התשפ"א (21.2.2021).

ש ו פ ט
